

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 8—14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ είναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 7: 11-16 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στό κατηχητικό σχολεῖο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	9.00 πμ— Ἱερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΠΤΗ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	5.30 μμ— Παράκλησης του Ἀγ. Νικάνορος και τοποθέτησις τῆς ἁγίας αὐ τοῦ εἰκόνος. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τῆς Ἐκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή – Τίτ. 3: 8-15 Ἑυαγγέλιο— Λουκ. 8: 5-15

Γνωρίζουμε σε ὅλους ὅτι στήν Ἑνορία μας λειτουργεῖ Ἑλληνικό σχολεῖο.

- Δημοτικό κάθε Σάββατο 9.00πμ μέχρι 12.30μμ.

- Γυμνάσιο κάθε Δευτέρα 5.00μμ μέχρι 8.30μμ.

Φροντῆστε γιά ἐγγραφή τῶν παιδιῶν σας. Τηλ. 0401 051773.

Ἅγιος Νικάνωρ

Ὅσιος τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας και θαυματουργός. Ἡ μνήμη του εορτάζεται στίς 7 Αυγούστου. Τήν ἡμέρα αὐτή γιορτάζει ὁ Νικάνωρ.

Ὁ Νικόλαος, ὅπως ἦταν τὸ κοσμικὸ του ὄνομα, καταγόταν ἀπὸ πλούσια οἰκογένεια τῆς Θεσσαλονίκης. Μετὰ τὸ θάνατο τῶν γονέων του, μοίρασε τὴ μεγάλη περιουσία του στοὺς φτωχοὺς κι ἐγίνε μοναχός με τὸ ὄνομα Νικάνωρ. Ἀσκήτευσε στὸ ὄρος Καλλίστρατο κι ἐχτίσε τὴ μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, στὸ σημεῖο που με θεϊκὴ παρότρυνση βρῆκε μία εἰκόνα του Σωτήρος Χριστοῦ. Εἶναι γνωστὴ στίς μέρες μας ὡς Μονὴ Ζάβορδας ἢ Μονὴ του Οσίου Νικάνορος και βρίσκεται 60 χλμ. ἀπὸ τὰ Γρεβενά.

Ὁ Ὅσιος Νικάνωρ κοιμήθηκε εἰρηνικά στίς 7 Αυγούστου 1519. Ἡ κára και μέρος τῶν λειψάνων του φυλάσσονται στήν ὁμώνυμη Μονή.

Ἀπολυτίκιον

Νίκης εἰληφας, ἀφθαρτον στέφος, πάτερ ὁσιε, παρά του Κτίστου, τῶν σῶν αγώνων ἀντάξιον ἐπαθλον· τὴν γὰρ πατρίδα λιπὼν τὴν ἐπίγειον, τῆς οὐρανοῦ οἰκῆτῳ γεγέννησαι· ὅθεν πάντες σε πίστει και πόθῳ γεραίρομεν· χαίροις Νικάνωρ, Οσίων ὁμόσκηνε.

Μπροστά στο μυστήριο του θανάτου μάς τοποθετεί ή ευαγγελική διήγηση της ανάστασης του γιου της χήρας της Ναΐν: «Μὴ κλαῖε [...] νεανίσκε, σοὶ λέγω ἐγέρθητι». Τὸ σκοτεινὸ αἰνίγμα τοῦ θανάτου φωτίζεται καὶ ἡ θλίψη διαλύεται, καθὼς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς συναντᾷ τὸν θάνατο καὶ τὸν συντρίβει.

Ὁ θάνατος εἶναι ἓνα συγκλονιστικὸ γεγονός, ποὺ φαίνεται νὰ τερματίζει τὸ θαῦμα τῆς ζωῆς καὶ μάς κάνει νὰ φοβόμαστε γιὰ τὴν ὑπαρξή μας, ἀλλὰ καὶ νὰ πονᾶμε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀγαπᾶμε, καθὼς φεύγουν ἀπὸ τὴν παρούσα ζωὴ. Ἄν, ὅμως, ὁ θάνατος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι διάλυση καὶ ἀφανισμός, τότε δὲν ὑπάρχει Θεός. Μία τέτοια θεώρηση τοῦ θανάτου εἶναι ἄρνηση τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ὁ Θεὸς «θάνατον οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ τέρπεται ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώντων» (Σοφ. Σολ. 1,13). Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ θάνατος, ἔστω καὶ ἂν φαίνεται πὼς εἶναι τὸ φυσιολογικὸ τέλος μιᾶς διαδικασίας φθορᾶς, στὴν πραγματικότητα εἶναι ἀφύσικος, διότι δὲν ἔχει τὴν ρίζα του στὸν Θεό. Προέρχεται ἀπὸ μιὰ δύναμη ποὺ εἶναι ἀντίθετη πρὸς τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἰσῆλθε στὸν κόσμον «διὰ τῆς ἁμαρτίας», κατὰ τὸν λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

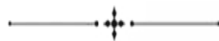
Εἶναι τραγικὸ λάθος νὰ πιστέψουμε ὅτι ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία μάς συμφιλιώνει μὲ τὸν θάνατο, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε «διὰ τὸ αἶε εἶναι». Ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὸ μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας δὲν μάς συμβιβάζουν μὲ τὸν θάνατο, ἀλλὰ μάς δίνουν τὴν δυνατότητα νὰ τὸν ὑπερνικήσουμε ἐν Χριστῷ. Ἐδῶ βρίσκεται ἡ οὐσία καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς ἀποστολῆς τους. Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ «διδούς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα» (Πράξ. 17, 25). Ὅσες φορές ὁ ἄνθρωπος θέλει μόνος του τὴν ζωὴ, δηλαδὴ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του καὶ ὄχι γιὰ τὸν Θεό, ἀποκόπτεται ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς καί, νομίζοντας ὅτι μπορεῖ νὰ ζήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, πεθαίνει.

Τὸ θαῦμα τῆς ἀνάστασης τοῦ νεκροῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὸν Χριστὸ ἀποκαλύπτει τὴν ἀλήθεια γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὸν θάνατο. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἡ παρουσία Του γεμίζει τὰ πάντα καὶ διαλύει τὸν φόβο τοῦ θανάτου. Ζωὴ εἶναι ἡ σχέση καὶ ἡ κοινωνία μαζί Του καὶ θάνατος ἡ ἄρνηση τῆς ἀγάπης Του. Τὰ βιολογικὰ φαινόμενα μεταμορφώνονται μέσα στὸ φῶς τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτὸ καὶ ζωὴ γιὰ τὸν πιστὸ δὲν εἶναι ἀπλὰ ἡ φυσικὴ ἐπιβίωση οὔτε θάνατος ἡ τελευταία πράξη της καὶ ὁ τερματισμὸς της. Εἶναι τὸ πέρασμα στὴν πραγματικότητα τῆς αἰωνιότητος, στὴν ὁλοκλήρωση τῆς ζωῆς. Τὸ θαῦμα τῆς ζωῆς εἶναι δῶρο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ἐκμηδενίζεται.

Ὁ βιολογικὸς θάνατος παρουσιάζεται ὡς ἀναγκαῖο κακό, συνέπεια τῆς πτώσης μας. Γι' αὐτὸ μπροστὰ στὴν τραγωδία του θλιβόμαστε καὶ κλαῖμε (ἄλλωστε, ἂς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ὁ Χριστὸς δάκρυσε στὸν τάφο τοῦ Λαζάρου καὶ δὲν χάρηκε, ποὺ σὲ λίγο θὰ τοῦ ἔδινε ζωὴ). Ἀλλὰ ἡ λύπη μας γιὰ τὸν χωρισμὸ δὲν εἶναι πένθος ἄλυτο, ἀπόγνωση καὶ ἀπελπισία. Ἡ λύπη μας ἔχει τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν προσμονὴ τῆς ἀνάστασης. Ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ κόσμος εἶναι δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ἐγίναν, γιὰ νὰ πεθάνουν καὶ νὰ σβήσουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ ζήσουν. Αὐτὴ ἡ ἀλήθεια μάς λέει ὅτι, ὅταν πεθαίνει ὁ ἄνθρωπος, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χάνεται ἡ ὑπαρξὴ του, δὲν μπορεῖ νὰ ἐκμηδενίζεται ἡ ζωὴ, ἀπλῶς ἀναστέλλεται προσωρινά, «κοιμᾶται», γιὰ νὰ ξυπνήσει μεταμορφωμένη καὶ νὰ ἀναστηθεῖ «ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ» στὴν αἰωνιότητα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. «Μὴ κλαῖε»· ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ συνέχειά του, τὸ κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας, δὲν εἶναι μία ἀκόμη κοσμοθεωρία καὶ φιλοσοφία ἀνάμεσα στὶς τόσες πολλὲς γιὰ τὸν θάνατο. Δὲν εἶναι μιὰ φθινὴ παρηγοριά, γιὰ νὰ ξεγελάσει τὴν τραγικὴ μοίρα τῆς ἀνθρώπινης φύσης μὲ τὸ ψέμα της, ἀλλὰ εἶναι ζωὴ καὶ ἀλήθεια ποὺ σώζει.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ὅπως καὶ ὁ πολιτισμὸς του, ἔστω καὶ ἂν ἔχει ἀκούσει τὸ χριστιανικὸ κήρυγμα τῆς ἀνάστασης, δὲν φαίνεται νὰ τὸ ἀποδέχεται, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ τρόπος καὶ ἡ στάση ζωῆς του. Ζεῖ σὰν νὰ μὴν ὑπάρχει θάνατος, γιατί, ὅταν τὸν ἀντικρίξει, τρομάζει καὶ ἀπελπίζεται μέσα στὸν μηδενισμό του. Μόνο ἡ σταθερὴ βεβαιότητα ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ Ζωὴ ποὺ κατὰπτε τὸν θάνατο μάς δίνει τὴν πληρότητα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας ποὺ ἀναζητοῦμε. Ἀμήν.

- Ἀρχιμ. Νικάνωρ Καραγιάννης

Εάν δεν δέχεσαι τον ξένο ὅπως θα δεχόσουν τον Χριστό, καλύτερα να μη τον δεχθείς καθόλου.

Εάν όμως τον δέχεσαι σαν τον Χριστό, τότε μη ντραπείς να πλύνεις τα πόδια του Χριστού.

Με ποιο δικαίωμα μπορεί κανείς να περιφρονεί εκείνους, τους οποίους ο Θεός τόσο τιμά ὥστε τους δίνει το Σῶμα και το Αἷμα του Υιού του;

Ἁγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος